

at være frie for Sygdom, Sorg og aandelig Nød, men det er dog givet i Forholdene her i Verden, at disse i en langt høiere Grad ere tilstede hos den Fattige end hos den mere Velstaaende, og at de for den Fattige ere tungere og dobbelt trykkende at bære. For hvem vil nu den Fattige lettere og med større Tillid kunne aabne sit Hjerte end for den, der forkynder Guds Ord i Menigheden, og hvo vil bedre være istand til at kjende Nøden og Trangen end netop Menighedens Sjælesørger? Jeg antager, at en Præst, der er, hvad han virkelig bør være, vil kunne udøve en særdeles velsignelsesrig Virksomhed som Bestyrer af Fattigvæsenet i Communen, og at en saadan Præst kun med Sorg og Bedrøvelse vil kunne see, at denne Virksomhed undbrages ham. Naar Præsten staaer i Spidsen for Bestyrelsen af Fattigvæsenet og de Fattiges Kasse, vil han i Tide kunne afhjælpe megen Nød og Trang ved en ringe Gave, og han vil derved i Tidens Længde kunne bevirke store Besparelser for Communens Kasse; han vil kunne nøie prøve og undersøge de Fattiges Værdighed til Understøttelse, og han vil ved sine Raad og ved sin Veiledning kunne bidrage til, at Understøttelsen anvendes paa den rigtigste og hensigtsmæssigste Maade, og derved kunne frelse mangen fattig Familie fra Undergang, baade her og hiiset. Man vil herimod kunne indvende, at Forholdet kun vil stille sig saaledes der, hvor Præsten er, hvad han bør være, og at det derfor bør overlades til Vælgterne i Communen i saa Tilfælde at kunne tilkalde Præsten. Dette skal jeg nu vel indrømme, men jeg troer, at man, naar dette er indrømmet, saa paa den anden Side maa sørge for, at der ikke lægges Beboerne i Communen nogen Banfælighed iveien for at kunne benytte Præstens Bistand og Hjælp paa denne Maade; men det troer jeg, at det foreliggende Lovforslag gjør. I Lovforslagets § 16 hedder det: „Sognepræsten skal for Fremtiden ikke som saadan deeltage i Bestyrelsen af Communens Fattigvæsen eller være Forretningsfører for dens Skolevæsen“, og i dets § 11: „Ethvert Medlem er pligtigt til at modtage Valg som Formand eller at udføre andre særlige Hverv, som Sogneraadet maatte paalægge

ham, f. Ex. som Fattig- eller Skoleforstander“. Sammenholder man nu disse 2 Paragrapher, troer jeg, at man maa erkjende, at man efter dem ikke vil være istand til at give Sognepræsten nogen større Andeel i Bestyrelsen eller Ledelsen af Fattigvæsenet, end der kan gives ethvert andet valgt Medlem af Sogneforstanderskabet. Ledelsen af Forretningerne og Styrelsen af den hele Correspondance ville selv da ogsaa for Fattigvæsenets Vedkommende hovedsagelig være i Sogneforstanderskabets Formands Hænder. Jeg anseer imidlertid en saadan Deling af Fattigvæsenets Anliggender for at være uheldig. Men der er derhos ved det foreliggende Lovforslag endnu lagt en Hindring iveien for endog blot at kunne benytte Præsten til den antyde mere indskrænkede Virksomhed for Fattigvæsenet, idet man i det andet Thing har udstemt § 1 i Regjeringsudkastet, der bestemte, at Sognepræsten paa Landet for Fremtiden skulde være valgbar til ethvert Sogneforstanderskab i hans Pastorat. Efter denne Paragraph var der altsaa slet ikke fastsat nogen anden Betingelse for Sognepræstens Valgbarhed end den, at han skulde være Sognepræst, og han vilde selvfølgelig, saasnart han var indsat i sit Embede, efter Regjeringens Forslag have været valgbar. Dette er derimod ikke Tilfældet, efterat den nævnte § 1 er udgaaet. Han vil nu ikke kunne vælges ind i Sogneforstanderskabet, uden at han, ligesom de andre Beboere i Sognet, først har opholdt sig eet Aar i Communen. Dette anseer jeg for at være uheldigt. Det kan jo, naar en Præst, der er valgt til Medlem af et Sogneforstanderskab, dør eller bliver forflyttet, hvorved der altsaa bliver en Plads ledig i Sogneforstanderskabet — der, hvis jeg forstaaer Lovforslaget rigtigt, skal besættes strax eller inden en kort Frist — godt tænkes, at Beboerne i Communen forud kjende den Præst, som bliver bestillet i den bortflyttedes eller Udsødes Sted, og at de ønske at faae ham til Medlem af Sogneforstanderskabet — jeg skal herved henvisse til den Udsigt, der jo nu er for Communerne til muligviis at komme til at udøve nogen Indflydelse paa Valget af deres Sjælesørgere — men han vil, saaledes som Lovforslaget er affattet, ikke kunne væl-